

всичкый Египетъ; той повърза да пише до
царя, като го молаше, да отвърне съ на-
казаніе на този богоборецъ и народенъ смѣ-
нитель. Незабавно стигна въ Александрію за-
повѣдь отъ царя, кой-то повелѣваше да му
проводятъ Арія свързанъ. Когато завожда-
хъ Арія отъ Александрію за Цариградъ,
пѣтъ-тъ имъ трѣбваше да прѣмине прѣзъ
Кесарію; тѣкъ докѣтъ сѣ позакавихъ, Арій
прибърза да събере едномысленицы-тѣ си,
конъ бѣхъ: Евсевій Епископъ Никоидійскый,
Теогнытъ Никейскый, Маріанъ Епис. Хал-
кыдонскый, всичкы тѣй сговорно скрочаватъ
дрѣгъ клеветѣ върхъ Атанасіа, безъ да
помислятъ и дася уплашатъ отъ Бога, и
да имъ домилей за неповинныа този мъжъ.
И тѣй, като додохъ заедно при царя, из-
лазохъ на сѣдъ. Царь-тъ по-първо ги за-
пыта да му обадятъ за събора въ Миръ
какъ стана и какъ отсѣдихъ Атанасіа. На
тѣ приготвѣни съ новы-тѣ си, клеветы
отговорихъ: за всичкы-тѣ дрѣгы погрѣшкы
Атанасіевы, о Царю! толкози нескърбимъ,
колко-то за св. олтарь, кого-то той развали
и за чашѣ-тъ, що растрѣши на части;